

denne Vejstighed, ikke ved denne Lov, saa dog ad Næse skulde kunne opnaa, at Rigsdagen, baade dette Ting og det andet Ting, vilde være tilbøjelig til at indføre korporlig Røvselse som almindelig disciplinært Straffemiddel i Tvangsarbejdsanstalterne og navnlig ogsaa for Fattiglemmer, der i og for sig ikke havde begaaet nogen Forbrydelse, saa tror jeg, at den ærede Minister tager fejl, og jeg tror, den ærede Minister vil komme til Erkendelse af, at Tankgangen mere og mere kommer bort fra Anvendelsen af den Slags Midler, man her vil indføre paa et nyt Felt. Jeg ved meget vel, at rimeligvis Opinionen i dette Ting gaar i en anden Retning, og at jeg staar lige over for et Flertal, der mener, at det er nødvendigt og rigtigt at bruge korporlig Røvselse. Men jeg tror, det gaar her, ligesom det i sin Tid gik i England i Anledning af Garotterne. Der kom en vis Panik over Folk, og de bleve tilbøjelige til at anvende frække Midler. De Herrer, som have talt, have jævnlig talt om Bladene, og et æret Medlem talte ogsaa i Dag om: „Man ser i Bladene.“ — Ja, skal man gaa efter de Indtryk, man faar af Bladenes rædselsfulde Beskrivelser af, hvad der passerer i Fængslet og Arrester osv., kan man komme meget langt. Men vil man gaa efter en nøgtern og ædruelig Opfattelse af, hvorledes Forholdene have udviklet sig her i Landet, vil jeg sige, at jeg vilde protestere, naar nogen vilde komme og sige, at vi her i Danmark leve under en Epidemi, som det ærede Medlem for 2den Kreds (B. G. C. Jensen) sagde i Gaar, eller at Forholdene ere saa brutale og barbariske med Hensyn til Voldsbehandlinger her i Landet, at vi ikke kunne naare os længere uden at gribe til saadanne Midler. Det er man ikke berettiget til at sige. Vi ere et ganske fredeligt og skikkeligt Samfund, og Forholdene ere i den Retning ikke særlig værre her i Landet og maaste ikke en Gang saa slemme som i andre Lande. Derfor forekommer der mig ingen Grund til nu at gaa ud af vor Vej, fordi man mener, at man skal indføre en Straf for egentlige Bøller, som er et bedre Straffemiddel end Vand og Brød, saa at man derfor vil gaa hen og tage et enkelt Moment i Anvendelsen af disciplinære Straffemidler og gøre det rent sporadisk og enestaaende til Genstand for Lovgivning. Den Sag fortjente en ganske anden og alsidig Overvejelse. — Det glæder mig for Resten at høre af den ærede Ordfører, at den Skildring, som det ærede Medlem for 2den Kreds (B. G. C. Jensen) i Gaar gav af, at Tvangsarbejde aldeles ikke var nogen Tvang til Arbejde, maatte antages at være forkert. Den ærede Ord-

fører mente dog, at Kjøbenhavns Ladegaard vist ikke var nogen fuldstændig perfekt Institution, men hvis Tvangsarbejdsanstalterne mere og mere nu skulle udvikle sig til at være Straffeanstalter, hvad jeg ganske vist ogsaa har haft mine Betænkneligheder ved, — naar man ikke har andet, saa kunde de vel imidlertid være et passende Ved i vore Straffeanstalter — saa kunde der være Anledning for den ærede Justitsminister til at tage det almindelige Spørgsmaal under Overvejelse, hvilke disciplinære Midler man kan bruge ikke alene i Tvangsarbejdsanstalterne, men ogsaa i Arresterne og Straffeanstalterne. Og hvad Forholdet til Arresterne angaar, de egentlige Varetægtsfanger eller anholdte, da haaber jeg, at man i en nogenlunde nær Fremtid vil komme til at tage under Overvejelse det Spørgsmaal, hvad man virkelig er berettiget til at byde Arresteranter, der maaste ere ganske ufylldige, og som blot blive berøvede deres Frihed af Hensyn til en kriminel Undersøgelse.

Justitsministeren (Kump): Det er kun et Par Bemærkninger, som jeg vil gøre. — Den ærede Ordfører sagde, at saaledes som Lovforslaget er affattet af Udvalget, vil det ramme de fleste Tilfælde, men nogle ville dog blive tilbage. Vil den ærede Ordfører ikke acceptere, at medens den Balle, der, naar han har Grinde i et Hus, paa Væjen op ad Trappen delikaterer sig med at give en Skalle, falder ind under Loven, falder han, dersom han, naar han gaar ned ad Trappen, gør det samme, uden for Lovforslaget, thi han har dog haft lovligt Grinde i Huset?

Ved det, som det ærede Medlem for 1ste Kreds (Det. Hansen) anførte, skal jeg ikke dvæle meget, thi jeg venter ikke at gøre nogen Profelht i ham, men af Hensyn til andre ærede Medlemmer skal jeg for at oplyse, hvor lidet Henvisningen for Fattiglovens Vedkommende til Arrestreglementet og den vidtløftige § 12 passede, sige, at det her foreslaaede er ikke andet, end hvad der foresindes i selve Fattigloven, thi Fattigloven nævner i § 41, i Slutningen, som de Straffemidler, der kunne anvendes: „samt at Anlæggelse af Spændetrøje kan bringes til Anvendelse under de i Arrestreglementet af 7de Maj 1846 Ltr. B. § 12 angivne Betingelser paa Lemmer, hvem Cellestraf er ikendt.“ Og nu siger Regeringsforslaget og Udvalget: Paa Mandspersoner, som ere ikendte Cellestraf, kan den i Arrestreglementet af 7de Maj 1846 Ltr. B., § 12 ommeldte legemlige Røvselse bringes til Anvendelse under de sammesteds angivne Betingelser.